

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 29 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ

ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບແຜນການສ້າງ ແລະປັບປຸງກົດໝາຍ 5 ປີ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ. ລົງວັນທີ 12 ຕຸລາ 2002;

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝ ສາມັນເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງ ຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບປຸງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ໃນວາລະປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງ ເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 48 /ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕົກລົງ ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 29 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 10/ ຄປຈ, ລົງວັນທີ 23 ພຶດສະພາ 2005.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1:** ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບປັບປຸງ.
- ມາດຕາ 2:** ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2005
ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ
ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ, ເສີມຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນທາງດ້ານຊັບສິນ ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2. ການຄຳປະກັນ

ການຄຳປະກັນ ແມ່ນການຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫລື ສັນຍາ.

ມາດຕາ 3. ປະເພດການຄຳປະກັນ

ການຄຳປະກັນມີ ສອງ ປະເພດຄື:

- ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ;
- ການຄຳປະກັນຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 4. ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ

ການຄຳປະກັນຕາມກົດໝາຍ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເຫດຜົນທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດເຊັ່ນ: ການຈ່າຍຄ່າແຮງງານ, ເງິນເດືອນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍແຮງງານ, ການເສີຍພາສີ-ອາກອນ ແລະ ການຈ່າຍອື່ນໆເພື່ອຮັບປະກັນ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດຊຶ່ງບໍ່ກວມເອົາຫນີ້ສິນ ຫລື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ທີ່ເກີດຈາກສັນຍາລະຫວ່າງ ລັດກັບບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ.

ມາດຕາ 5. ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາ ແມ່ນການຕົກລົງຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ກັບລູກໜີ້ ຫລື ການຕົກລົງໃຊ້ໜີ້ສິນແທນລູກໜີ້ ໂດຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ.

ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາມີສອງຢ່າງຄື:

- ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ;
- ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ.

ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍຊັບ ແມ່ນການຕົກລົງລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ກັບລູກໜີ້ ຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ເອົາຊັບ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນຊັບໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນ ອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຫລື ຊັບດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການກຳນົດໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ໃນສັນຍາຄັ້ງປະກັນ; ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດ້ວຍຊັບນັ້ນ.

ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໄດ້ ຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກໜີ້ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນເອງ.

ມາດຕາ 6. ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາຄັ້ງປະກັນ

ການເຮັດສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ໃຫ້ອີງໃສ່ຮູບການ, ເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງສັນຍາທົ່ວໄປ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຮູກຮ້າຍໃນສັນຍາ. ສັນຍາຄັ້ງປະກັນອາດຈະເຮັດພ້ອມກັນກັບສັນຍາກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດລຸນຫລັງກໍ ໄດ້. ສັນຍາຄັ້ງປະກັນອາດຈະເຮັດໃສ່ເອກະສານດຽວກັນກັບສັນຍາ ກູ້ຢືມ ຫລື ເຮັດເປັນສັນຍາໜຶ່ງຕ່າງຫາກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 7. ລຳດັບບຸລິມະສິດຂອງການຄັ້ງປະກັນ

ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດ້ວຍການຄັ້ງປະກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລຳດັບບຸລິມະສິດດັ່ງນີ້ :

- ການຄັ້ງປະກັນຕາມກົດໝາຍ;
- ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາ.

ບຸລິມະສິດທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຈະຖືກນຳໃຊ້ກໍຕໍ່ເມື່ອລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ບໍ່ປະຕິບັດ ພັນທະຂອງຕົນ ຫລື ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 8. ຮູບແບບການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາ

ການຄັ້ງປະກັນຕາມສັນຍາມີ ສາມ ຮູບແບບດັ່ງນີ້ :

- ການຄັ້ງປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄັ້ງປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ;
- ການຄັ້ງປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 9. ສິດໃນການຄັບປະກັນໂດຍວິສາຫະກິດຂອງລັດ

ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເອົາ ຊັບສິນຂອງຕົນ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄັບປະກັນໄດ້ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສໍາລັບທີ່ດິນນັ້ນ ລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາຫະກິດປະສົມ, ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຈາກ ສະພາບໍລິຫານ, ສາມາດນໍາໄປຄັບປະກັນໄດ້ ແຕ່ສິດໃຊ້ໃນຂອບເຂດກຳນົດເວລາ ຕາມການອະນຸ ຍາດຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການລະອຽດ ກ່ຽວກັບການເອົາຊັບສິນຂອງລັດວິສາຫະກິດ ຫລື ລັດວິສາ ຫະກິດປະສົມ ໄປເປັນຫຼັກຊັບຄັບປະກັນ.

ຫມວດທີ II

ການຄັບປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 10. ການຄັບປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄັບປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າການຂວດຈໍາ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ການປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້.

ມາດຕາ 11. ປະເພດການຂວດຈໍາ

ການຂວດຈໍາມີ ຫ້າ ປະເພດຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

- ການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- ການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານເຊັ່ນ: ເອກະສານຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ, ໃບຮຸ້ນ, ໃບຮຸ້ນກູ້, ພັນທະບັດ;
- ການຂວດຈໍາດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ;
- ການຂວດຈໍາດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນເຊັ່ນ: ຮຸ້ນໃນບໍລິສັດ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ເງິນຝາກທະນາ ຄານ, ສິດຕາມສັນຍາ, ສິດໃນການຮັບຊັບສິນ ຫລື ວັດຖຸສິ່ງຂອງ, ການ ອະນຸຍາດ, ການຮັບຮອງ ຫລື ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດຫນຶ່ງ;
- ການຂວດຈໍາດ້ວຍຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດຫນຶ່ງ ທີ່ ຮັບປະກັນວ່າຈະ ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ.

ມາດຕາ 12. ການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ແມ່ນສັນຍາຊຶ່ງລູກຫນີ້ໄດ້ເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຂອງຕົນໄວ້ໃນ ການຄອບຄອງ ຂອງເຈົ້າຫນີ້ ຫລື ໄວ້ນຳຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ ຫລື ໃນເມື່ອລູກຫນີ້ໄດ້ກຳນົດ ວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ຢ່າງຈະ ແຈ້ງໃນສັນຍາຂວດຈໍາ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນຫນີ້ສິນ ຫລື ພັນທະອື່ນ ແຕ່ລູກຫນີ້ຍັງເປັນຜູ້ຄອບຄອງວັດຖຸ ສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວຢູ່.

ມາດຕາ 13. ເງື່ອນໄຂຂອງການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ ປະກອບດ້ວຍ ເງື່ອນໄຂດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ມີສັນຍາໃຊ້ໜີ້ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາຂວດຈໍາທີ່ຮັບປະກັນດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
2. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງເປັນກໍາມະສິດຂອງລູກໜີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ມອບສິດ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ນໍາມາຂວດຈໍາ;
3. ວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງນໍາໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍເຫັນດີເຫັນພ້ອມນໍາກັນ.

ມາດຕາ 14. ຜົນຂອງການຂວດຈໍາດ້ວຍວັດຖຸສິ່ງຂອງ

ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາໄປຂວດຈໍານັ້ນ ຍັງເປັນກໍາມະສິດຂອງລູກໜີ້ຢູ່ ແຕ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຂອງບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ. ເຈົ້າໜີ້ອື່ນໆ ບໍ່ມີສິດຢຶດເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນ. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ບໍ່ມີສິດນໍາໃຊ້ ຫລື ຮັບຫມາກຜົນຈາກວັດຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລູກໜີ້. ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຖ້າວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຫາກ ມີການເປ່ເພເສ້ຍຫາຍຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຊຶ່ງນໍາມາຂວດຈໍາ ນັ້ນ ຫາກຕົກເຮັ່ຍເສ້ຍຫາຍ ຫລື ຖືກລັກ ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍໃຫ້ປົກປັກຮັກສາມີສິດທວງ, ຕິດຕາມເອົາວັດຖຸສິ່ງຂອງນັ້ນຄືນ.

ເມື່ອລູກໜີ້ ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫມົດແລ້ວ ສັນຍາຂວດຈໍາກໍຈະສິ້ນສຸດລົງ. ວັດຖຸສິ່ງ ຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າລູກໜີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນ ກໍຈະຕົກເປັນກໍາມະສິດຂອງເຈົ້າໜີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງກວ່າໜີ້ສິນ, ເຈົ້າໜີ້ສາມາດເສັ້ງເອົາ, ຂາຍວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມູນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈໍານວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນໍາມາຂວດຈໍານັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້ຕື່ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 15. ການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານ

ການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານ ແມ່ນສັນຍາ ຊຶ່ງລູກໜີ້ໄດ້ມອບເອກະສານຍັງຢືນກໍາມະສິດ ສັງຫາລິມະຊັບໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ, ແຕ່ລູກໜີ້ຍັງມີສິດຄອບຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວຕໍ່ໄປ.

ໃນການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານ ລູກໜີ້ຍັງເປັນເຈົ້າກໍາມະສິດໃນຊັບ ແລະ ມີສິດນໍາໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວແຕ່ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ໂອນ ຫລື ນໍາໄປຂວດຈໍາຕໍ່. ນອກຈາກນີ້ ລູກໜີ້ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາວັດ ຖຸສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມ.

ມາດຕາ 16. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້ໃນການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານ

ໃນການຂວດຈໍາດ້ວຍເອກະສານນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດ:

- ທວງທາວ, ຕິດຕາມເອົາສັງຫາລິມະຊັບທີ່ໄດ້ນຳມາຂວດຈຳນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຊັບດັ່ງ ກ່າວ ຫາກຢູ່ນຳບຸກຄົນອື່ນ;
- ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ດ້ວຍມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນຳມາຂວດຈຳກ່ອນ ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ;
- ສະເໜີໃຫ້ທຳການປະມູນຂາຍສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການຂວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ

ການຂວດຈຳດ້ວຍສິນຄ້າໃນສາງ ແມ່ນການນຳເອົາໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງ ໄປຄ້າປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນນຳເຈົ້າໜີ້. ໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງສາມາດປ່ຽນມືໄດ້. ສ່ວນລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບໃບຢັ້ງຢືນສິນຄ້າໃນສາງນັ້ນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 18. ການກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ການຕີມູນຄ່າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ

ສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຂວດຈຳນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລັກສະນະ ແລະ ມູນຄ່າຢ່າງຄົບຖ້ວນໄວ້ ໃນສັນຍາ ຕາມການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຂອງຄູ່ສັນຍາທັງສອງຝ່າຍ.

ມາດຕາ 19. ການຂວດຈຳດ້ວຍຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ

ຊັບສິນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນຂອງໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການໃດໜຶ່ງທີ່ຮັບປະກັນວ່າຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ ສາມາດນຳໄປຂວດຈຳໄດ້. ສິດຕໍ່ຊັບສິນ ຫລື ຫມາກຜົນດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດຂາຍ, ແລກປ່ຽນ ຫລື ມອບໃຫ້ເປັນກຳມະສິດແກ່ບຸກຄົນອື່ນໄດ້.

ຫມວດທີ III

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 20. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນການຮັບປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນ ທະອື່ນແກ່ເຈົ້າໜີ້ ດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ດ້ວຍສິດນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບຂອງລູກໜີ້ເຊັ່ນ: ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ ໂດຍເອົາໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ ຫລື ເອກະສານຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ຊັບດັ່ງກ່າວໄປໄວ້ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ໄວ້ນຳບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບມອບຫມາຍ. ສຳລັບການຄ້າປະກັນດ້ວຍສິດໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງຊັບເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 21. ຮູບການຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນດ້ວຍຮູບການ ໃດໜຶ່ງໃນສອງຮູບການດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາ ຊຶ່ງໜ້າພະນັກງານທະບຽນສານ ຫລື ນາຍບ້ານ ພ້ອມດ້ວຍພະຍານສາມຄົນ;
- ເຮັດຂຶ້ນໂດຍຄູ່ສັນຍາຊຶ່ງໜ້າພະຍານສາມຄົນ.

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສາມາດເຮັດຢູ່ຕ່າງປະເທດໄດ້ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຕັ້ງຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີຜົນໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ສປປ ລາວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍທາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 22. ການກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດມູນຄ່າ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບຢ່າງລະອຽດເຊັ່ນ: ປະເພດ, ຊະນິດ, ຂະໜາດ, ຄຸນນະພາບ, ຈຳນວນ ແລະ ສະ ຖານທີ່ຕັ້ງຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 23. ການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ

ຖ້າວ່າຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ ຫາກມີການສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ ກໍໃຫ້ນັບເຂົ້າໃນມູນຄ່າຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24. ການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບ

ອະສັງຫາລິມະຊັບຊຶ່ງນຳໄປຄຳປະກັນນັ້ນ ລູກໜີ້ຕ້ອງນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ, ລູກໜີ້ຈະເຮັດໃຫ້ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ ຫລຸດມູນຄ່າລົງບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 25. ສິດຂອງເຈົ້າໜີ້

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ມີບຸລິມະສິດໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນກ່ອນເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄຳປະກັນນຳຫລັງຕົນກ່ຽວກັບຊັບນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລູກໜີ້ບໍ່ມີສິດຂາຍ, ມອບ ຫລື ແລກປ່ຽນຊັບທີ່ນຳໄປຄຳປະກັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກລະເມີດ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທາງທາວ, ຕິດຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ. ລູກໜີ້ເປັນຜູ້ຮັບພາລະການໃຊ້ຈ່າຍໃນການທາວ, ຕິດຕາມເອົາຊັບນັ້ນຄືນ ລວມທັງຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການລະເມີດນັ້ນ.

ເຈົ້າໜີ້ມີສິດປະມຸນຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ພ້ອມທັງດອກເບ້ຍ ໃຫ້ຕົນໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາ.

ຫມວດທີ IV

ການຄຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ມາດຕາ 26. ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ແມ່ນການທີ່ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ໄດ້ຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາງລູກໜີ້ ໂດຍມີສັນຍາຄ້າປະກັນຢ່າງເປັນ ລາຍລັກອັກສອນ ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະອື່ນດ້ວຍຕົນ ເອງ.

ຜູ້ຄ້າປະກັນສາມາດເອົາອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງເປັນກຳມະສິດຂອງຕົນນຳມາຄ້າປະກັນ ຕື່ມອີກກໍໄດ້.

ມາດຕາ 27. ຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄ້າປະກັນ

ຜູ້ຄ້າປະກັນອາດຈະຄ້າປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງກໍໄດ້. ຜູ້ຄ້າປະກັນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ. ໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນນັ້ນ ຜູ້ຄ້າປະກັນມີພັນທະໃຊ້ ແທນພຽງແຕ່ຕົ້ນທຶນເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສັນຍາຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີລູກໜີ້ ຫາກມີຄວາມສາມາດໃຊ້ແທນໜີ້ສິນໄດ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອ ນັ້ນ ແມ່ນຜູ້ຄ້າປະກັນຕ້ອງໃຊ້ແທນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນຈຳນວນໜີ້ສິນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຕົກລົງຄ້າປະກັນ.

ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນສັນຍາແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຕ້ອງທວງທາວເອົານຳລູກໜີ້ເສັຍ ກ່ອນ, ຖ້າວ່າລູກ ໜີ້ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ຈຶ່ງມີສິດທວງເອົານຳຜູ້ຄ້າປະກັນໄດ້.

ຜູ້ຄ້າປະກັນ ມີສິດປົກປ້ອງລູກໜີ້ທີ່ຕົນຄ້າປະກັນນັ້ນ. ຜູ້ຄ້າປະກັນ ແລະ ລູກໜີ້ ມີພັນທະ ແຈ້ງໃຫ້ ກັນຊາບ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທີ່ຕົນໄດ້ປະຕິບັດໄປແລ້ວ. ຜູ້ຄ້າປະກັນທີ່ໄດ້ໃຊ້ໜີ້ສິນທັງໝົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ແທນລູກໜີ້ແລ້ວນັ້ນ ກໍກາຍມາເປັນເຈົ້າໜີ້ຂອງລູກໜີ້ຜູ້ນັ້ນ ແລະ ມີສິດທວງເອົາຕົ້ນທຶນທີ່ຕົນ ໄດ້ຈ່າຍໄປແລ້ວ ລວມທັງດອກເບ້ຍ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ຖ້າຫາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 28. ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມ

ໜີ້ສິນອາດຈະຖືກຄ້າປະກັນດ້ວຍສອງຄົນ ຫລື ຫລາຍກວ່ານັ້ນຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມໃນສັນຍາດຽວ ຫລື ຫລາຍສັນຍາກໍໄດ້.

ຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມແຕ່ລະຄົນຈະຄ້າປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ ຫລື ຫນ້ອຍກວ່ານັ້ນກໍໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ກັນ. ໃນກໍລະນີການຄ້າປະກັນແຕ່ລະຄົນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທັງໝົດນຳຜູ້ຄ້າປະກັນ ຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້.

ໃນກໍລະນີການຄ້າປະກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງນັ້ນ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນນຳຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມຕາມ ສ່ວນທີ່ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບ.

ໃນເມື່ອລູກໜີ້ຫາກໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນທີ່ຍັງເຫລືອ ນັ້ນ ນຳຜູ້ຄ້າປະກັນຮ່ວມຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້ ຖ້າຫາກແມ່ນການຄ້າປະກັນໜີ້ສິນຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ. ຖ້າແມ່ນການຄ້າປະ ກັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນ ຕາມພູດຂອງແຕ່ລະຄົນຮັບຜິດຊອບ.

ມາດຕາ 29. ຜູ້ຄ້າປະກັນເສັຍຊີວິດ ຫລື ເສັຍຈິດ

ເມື່ອຜູ້ຄຳປະກັນທາກເສຍຊີວິດ ຫລື ເສຍຈິດ ການຄຳປະກັນນັ້ນ ແມ່ນສືບຕໍ່ໂດຍຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມູນມໍຣະດົກ ແລະ ພື້ນຖານການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ.

ມາດຕາ 30. ການພື້ນຈາກການຄຳປະກັນ

ຜູ້ຄຳປະກັນຈະພື້ນຈາກການຄຳປະກັນໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ລູກໜີ້ໄດ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຫມົດແລ້ວ;
- ຜູ້ຄຳປະກັນໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ;
- ມີການປ່ຽນແປງ, ເພີ່ມເຕີມເນື້ອໃນສັນຍາລະຫວ່າງລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ໂດຍຜູ້ຄຳປະກັນບໍ່ເຫັນດີນຳ.

ຫມວດທີ V

ລະບຽບການລວມຂອງການຄຳປະກັນ

ມາດຕາ 31. ການຈົດທະບຽນການຄຳປະກັນ

ສັນຍາຄຳປະກັນ ຕ້ອງນຳໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ. ສຳລັບສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຕ້ອງນຳໄປຈົດທະບຽນຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບ່ອນຊັບຕັ້ງຢູ່.

ສັນຍາຄຳປະກັນ ຈະໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າໜີ້ ມີບຸລິມະສິດໃນການໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນສັນຍາ ຄຳປະກັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສັນຍາຄຳປະກັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນມີຜົນໃຊ້ໄດ້ລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ ແຕ່ທາກບໍ່ມີບຸລິມະສິດເຊັ່ນດຽວກັບສັນຍາຄຳປະກັນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ.

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄຳປະກັນ ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຂອງຂະແໜງການເງິນ ຫລື ຢູ່ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນໄດ້ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 32. ການສະລະບຸລິມະສິດ ແລະ ການໂອນການຄຳປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີບຸລິມະສິດ ສາມາດສະລະບຸລິມະສິດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ສິນຂອງຕົນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ມີສິດໂອນການຄຳປະກັນຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີ ການຄຳປະກັນຕໍ່ລູກໜີ້ຜູ້ດຽວກັນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງລູກໜີ້.

ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີການຄຳປະກັນສາມາດໂອນໜີ້ ລວມທັງຜົນປະໂຫຍດໃນໜີ້ຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ. ໃນກໍລະນີນີ້ການຄຳປະກັນ ແລະ ບຸລິມະສິດທີ່ຕິດພັນກັບໜີ້ນັ້ນ ກໍຈະຖືກໂອນໄປພ້ອມ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປົກຄອງ

ຜູ້ປົກຄອງເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸສິບແປດປີ, ຜູ້ປົກຄອງຄົນເສຍຈິດ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ຫາຍສາບສູນມີພັນທະປົກປັກຮັກສາຊັບສົມບັດຂອງພວກກ່ຽວ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງດັ່ງກ່າວມີສິດນຳເອົາຊັບສົມບັດຂອງເດັກ ຫລື ຜູ້ເສຍຈິດໄປຄ້ຳປະກັນໜີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງດູແລ ແລະ ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກກ່ຽວຕາມຄຳເຫັນດີຂອງສານ.

ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ຊັບສົມບັດຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງດູແລຂອງຕົນ ຖ້າວ່າຜົນເສຍຫາຍນັ້ນ ຫາກເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34. ສິດໃນການຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຄ້ຳປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ ຫລື ຜູ້ຄ້ຳປະກັນ ຫາກບໍ່ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນຕາມກຳນົດເວລາໄດ້ ຜູ້ກ່ຽວ ຈະໝົດກຳມະສິດຕໍ່ຊັບທີ່ເອົາມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ກໍມີສິດເປັນເຈົ້າຂອງຊັບທີ່ນຳມາຄ້ຳປະກັນຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາ.

ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດປະມູນຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ. ໃນກໍລະນີທີ່ວັດຖຸສິ່ງຂອງທີ່ນຳມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຫາກມີລາຄາສູງກວ່າໜີ້ສິນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ສາມາດເສັ້ງເອົາ, ຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ຫລື ປະມູນຂາຍ. ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຫັກເອົາຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍແລ້ວ ສ່ວນທີ່ເຫລືອຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້. ຖ້າວ່າຈຳນວນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຂາຍຊັບທີ່ນຳມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບໜີ້ສິນ ແມ່ນໃຫ້ລູກໜີ້ ຫລື ຜູ້ຄ້ຳປະກັນຕື່ມໃສ່ຈົນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ຊັບທີ່ນຳມາຄ້ຳປະກັນຕາມສັນຍາທີ່ຖືກຍົດ ຫລື ອາຍັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງສານ ຈະນຳມາຂາຍໄດ້ດ້ວຍການປະມູນຂາຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຂາຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຄ້ຳປະກັນ.

ເມື່ອເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້ ໄດ້ເຂົ້າຄຸ້ມຄອງ ຫລື ຊື້ຊັບ ທີ່ນຳມາຊວດຈຳ ຫລື ຄ້ຳປະກັນນັ້ນແລ້ວ ເຈົ້າຂອງຊັບຕ້ອງໂອນກຳມະສິດຕໍ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ກໍຕ້ອງຍັງຍືນການໂອນສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຜູ້ຊື້.

ມາດຕາ 35. ການປ່ຽນແປງ ຫລື ການຍົກເລີກສັນຍາຄ້ຳປະກັນ

ສັນຍາຄ້ຳປະກັນຈະເພີ່ມເຕີມ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ຍົກເລີກກໍໄດ້ ຖ້າວ່າຄູ່ສັນຍາທັງໝົດຫາກ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມນຳກັນ. ທຸກເທື່ອທີ່ມີການເພີ່ມເຕີມ ຫລື ປ່ຽນແປງສັນຍາຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 36. ການຄ້ຳປະກັນທີ່ເປັນໂມຄະ

ການຄ້ຳປະກັນຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ການຄ້ຳປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຊັບທີ່ເອົາໄປຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກຳມະສິດຂອງຜູ້ຄ້ຳປະກັນທັງບໍ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດ;
3. ການຄ້ຳປະກັນທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການຂົ່ມຂູ່ ຫລື ຕົວະຍົວະຫລອກລວງ.

ມາດຕາ 37. ການສິ້ນສຸດການຄ້າປະກັນ

ການຄ້າປະກັນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຫນີ້ສິນໄດ້ໃຊ້ແທນຄົບຕາມສັນຍາ;
2. ການທວງຫນີ້ໄດ້ຫມົດອາຍຸຄວາມແລ້ວ;
3. ເຈົ້າຫນີ້ສະລະສິດ ກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 38. ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນສັນຍາຄ້າປະກັນ ຈະຖືກລົບລ້າງໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າຫນີ້ສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສະເໜີໃຫ້ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຖ້າວ່າການຄ້າປະກັນ ນັ້ນຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
3. ສານໄດ້ຕັດສິນໃຫ້ລົບລ້າງການຄ້າປະກັນ.

ໝວດທີ VI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 39. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ອອກດຳລັດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 40. ຜົນສັກສິດ

ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ມີທີ່ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ປຸງແທນກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະ ບັບເລກທີ 07/94, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດຫມາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ